

Overenskomst

om

fortsat Benyttelse af Kirkegaardene i Bov og Hanved.

Artikel 1.

Personer, der den 15. Juni 1920 havde Ret til Begravelse paa Kirkegaardene i Bov henholdsvis Hanved, bevarer denne Ret for sig, deres Ægtefæller og Efterkommere i nedstigende Linie.

Artikel 2.

Ved Jordfæstelse af saadanne Personer kan Kirken i Bov henholdsvis Hanved benyttes til Foretagelse af den kirkelige Handling.

Artikel 3.

Det staar Afdødes Paarørende frit for at lade Jordfæstelsen foretage af en Præst ved den Kirke, til hvilken den Afdøde hørte. Præsten har Ret til ved Graven og i Kirken at benytte sig af sit Embedssprog samt til i det hele at følge Sædvanerne i den Kirke, hvortil han hører. Navnlig kan der ogsaa anvendes Salmebøger paa det Sprog, paa hvilket Embedshandlingen forrettes.

Artikel 4.

De Paarørende er berettiget til at lade Jordfæstelsen foretage af vedkommende Præst paa det Sted, hvor Begravelsen foretages. Denne Præst skal forrette Begravelsen paa sit Embedssprog.

Artikel 5.

Degne, Kirkebetjente og Gravere paa det Sted, hvor Begravelsen foretages, er forpligtet til at yde Tjeneste ved Begravelse af Personer fra den anden Side Grænsen paa samme Maade som ved Begravelse af Personer, der hører til det paagældende Sogn.

Artikel 6.

De Afgifter, der vil være at beregne for Begravelse af Personer fra den anden Side af Grænsen, er de samme som de, der iøvrigt udredes for Begravelser i det paagældende Sogn.

Forsaavidt der imidlertid herefter afkræves tyske Statsborgere Afgifter i Kroner, omregnes Beløbet efter Parikurs. Skulde de Afgiftsbeløb, der herefter beregnes i Mark, blive lavere end de Beløb, der paa det paagældende Tidspunkt beregnes i Hanved, vil dog de sidstnævnte Afgiftsbeløb være at erlægge.